

Svensk-Japanskt

Bokrecension

Etikett och kommunikation i Japan

av Pia Moberg och Karin Cederholm, Uppsala Publishing House.

Den här boken ska man skaffa sig om man känner till Japan lite grann och får möjlighet att arbeta eller studera i landet under en längre tid. Eller för den turist som vill förstå mer av samhället. Författarnas egen programförklaring att boken ska erbjuda en lättläst och praktiskt användbar översikt över Japans samhällsstruktur, japaners tänkesätt och japanska etikettsregler stämmer väl in. Jag har varit i Japan ganska många gånger från 1969 och framåt och kan av egen erfarenhet känna igen mycket av det som boken tar upp. Icke desto mindre gav boken också upphov till aha-upplevelser i fråga om sociala koder som inte varit tydliga för mig tidigare (eller som jag till och med kunnat skratta åt).

Boken går att streckläsa men ska man förbereda sig för affärsbesök eller sammanträden i Japan så bör man läsa med omsorg. Säkerligen måste man också träna på visitkortsöverlämnandet. (Att det är respektfullt att motta ett visitkort i högre höjd än den som gäller för överlämnandet av det egna visitkortet var en intressant notering i boken.) De många svenska affärsmännen som citerats hjälper läsaren att tydligt upptäcka skillnaderna mellan japanska och svenska sätt att se saken.

Tipsen i slutet av varje avsnitt fungerar bra som en checklista vid en snabbrepetition. Appendixet med förklaring av titlar på japanska och en sammanställning av japansk och västerländsk tideräkning ger värdefull information till läsaren. De vackra illustrationerna är en sammantaget ger boken ett ambitiöst intryck. Den täcker praktiskt taget allt – från näringsliv, företaget och politik till språk, mat, nöjen, bad, religion m.m. Med en så bred inriktning kan det tyckas självklart att informationen ibland kan te sig lite svepande eller grund. Samtidigt har de praktiska tipsen en bra detaljnivå. Författarna har inte haft ambition och/eller utrymme att problematisera de förhållanden som beskrivs, t.ex. underutnyttjandet av kvinnornas kompetens eller synen på befolkningsminskning och invandring.

Författarna vill även att läsaren ska få en första kontakt med det japanska skriftspråket – det är ett djärvt grepp, men kanske kan det locka vissa att tränga djupare in i den främmande värld som utgörs av skrivtecknen?

Rekommendationen är: läs boken! Den är också väl lämpad som presentbok till reslystna som vill förstå mer av Japan.

Susanne Gaje

Japan Nytt - Februari 2010
Nr. 1
Sweden-Japan Foundation